

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118215758
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Hlaváčová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118215758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Hlaváčovej a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: iTRUST Legal, s.r.o., Seberíniho 2, 821 03 Bratislava, IČO 36 808 181 zastúpeného Advokátskou kanceláriou - JUDr. Dominika Matušková, s.r.o., Pod Vtáčnikom 13896/3, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO 47 256 702 proti žalovaným: 1. SISÁK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie, k. s., Dunajská 3, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO 51 122 138, správca podstaty úpadcu SLEEK FINANCE s.r.o. v konkurze, Jesenského 25, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO 35 972 491 zastúpenému Advokátskou kanceláriou Bröstl & Čentík s.r.o., Rázusova 1, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO 50 560 611 a 2. PRO aukcie, s.r.o., Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO 46 771 778 o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 23.5.2019 č. k. 31Cbi/9/2018-130 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie označeným rozsudkom určil, že pohľadávka č. 1 v celkovej výške 51.925,08 eura titulom preddavkovej faktúry č. PF 2018001 zo dňa 11.8.2018 vystavenej v zmysle zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 10.1.2012, ktorá je zapísaná v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 6/1, a ktorá bola prihlásená žalobcom voči úpadcovi SLEEK FINANCE s.r.o. v konkurze, IČO 35 972 491, sídlo Jesenského 25, 040 01 Košice, zápis v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, odd. Sro, vložka 41239/V, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26K/4/2018, je nesporná čo do výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v danom rozsahu s postavením inej pohľadávky.

V prevyšujúcej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný v I. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 32%.

2. V rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou súdu 23.11.2018 žalobca žiadal určiť, že jeho pohľadávka vo výške 77.881,77 eura titulom preddavkovej faktúry vystavenej na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 10.1.2012 prihlásená v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SLEEK FINANCE s.r.o. je nesporná čo do výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v danom rozsahu s postavením inej pohľadávky. Uviedol, že na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb žalobca ako advokát a poskytovateľ služieb poskytoval úpadcovi ako klientovi konzultácie, poradenské služby a zastupoval úpadcu v súdnom konaní sp. zn. 7Cb 20/2012 vedenom na Okresnom súde Trnava proti spoločnosti FORESPO TT a.s. Žalobcom prihlásená pohľadávka bola zapísaná do

zoznamu pod por. č. 6/1 a oznámením zo dňa 26.10.2018 žalovaný v I. rade oznámil žalobcovi popretie jeho pohľadávky.

Žalovaný v I. rade uviedol, že popretie pohľadávky predchádzajúcim správcom podstaty v časti 51.925,08 eura považuje za nedôvodné, pretože v tejto časti pohľadávka nie je sporná, keďže v tomto rozsahu boli právne služby žalobcom poskytnuté. V žalobcom prihlásenej sume 25.962,63 eura však žalovaný v I. rade zotrval na popretí pohľadávky, pretože nebolo preukázané, že na žalobcom prihlásené úkony v tejto sume sa vzťahuje zmluvná odmena. Uviedol, že zmluva o poskytovaní právnych služieb z 10.1.2012 bola uzavretá až po poskytnutí právnych úkonov príprava a prevzatie veci a vypracovanie žaloby a z obsahu zmluvy nevyplýva, že by riešila aj prípadnú odmenu za úkony poskytnuté pred jej uzavretím. Poukázal na to, že právne úkony odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení a odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania úpadcovi neposkytol žalobca, ale iný advokát, a to Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, s.r.o.

Žalovaný v 2. rade sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 6.8.2018 sp. zn. 26K/4/2018 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 154/2018 zo dňa 10.08.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti SLEEK FINANCE s.r.o., Jesenského 25, 040 01 Košice, IČO 35 972 491 a za správcu úpadcu bol ustanovený JUDr. Richard Lukáč.

Uznesením zo dňa 20.11.2018 konkurzný súd tohto správcu odvolal a ustanovil za správcu podstaty úpadcu žalovaného v I. rade.

Z prihlášky pohľadávky por. č. 1 súd prvej inštancie zistil, že žalobca si prihlásil v konkurze pohľadávky vo výške 77.887,71 eura a ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol zmluvu o poskytnutí právnych služieb uzavretú medzi veriteľom a dlžníkom dňa 10.1.2012.

Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako advokátom a poskytovateľom služieb a úpadcom ako klientom s tým, že právne zmluvy budú poskytované advokátom - žalobcom, ďalšími spolupracujúcimi advokátmi, advokátskymi koncipientmi a inými pracovníkmi advokáta podľa zložitosti a množstva poskytovaných služieb. uviedol, že predmetom tejto zmluvy bolo poskytovanie právnych v súvislosti so súdnym sporom proti spoločnosti FORESPO TT a.s.

Ďalej súd prvej inštancie poukázal na plnomocenstvo udelené žalobcovi úpadcom v tom čase podnikajúcim pod obchodným menom DND Invest s.r.o. Bratislava dňa 15.12.2011 na právne úkony špecifikované v plnomocenstve vo všetkých právnych veciach proti spoločnosti FORESPO TT, a.s. Bratislava.

Z oznámenia o popretí pohľadávky pôvodného správcu podstaty úpadcu zo dňa 26.10.2018 mal súd prvej inštancie za preukázané, že správca poprel pohľadávku žalobcu v celom rozsahu z dôvodu, že a/ právny úkon prevzatie a príprava právneho zastupovania zo dňa 15.12.2011 bol vykonaný pred uzavretím zmluvy o poskytovaní právnych služieb a teda v čase vykonania tohto úkonu neexistoval právny podklad - zmluva o poskytnutí právnych služieb; b/ právny úkon písomné vypracovanie žaloby vo veci samej nebol správcou úpadcu uznaný, pretože žaloba bola vypracovaná úpadcom prostredníctvom jej konateľa, a teda tento úkon právnej služby nebol poskytnutý advokátom; c/ úkon právnej pomoci odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení a d/ úkon právnej služby odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania správca poprel preto, že tieto úkony neboli vykonané žalobcom, ale advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & partners, s.r.o., pričom nebolo preukázané, či žalobca tieto úkony pre úpadcu vykonal. Správca úpadcu v oznámení uviedol, že uznáva výlučne nárok veriteľa za sedem úkonov právnej služby, a to účasť na pojednávaniach v dňoch 21.1.2014, 13.3.2014 a 8.10.2014, účasť na pojednávaniach, na ktorom došlo k vyhláseniu rozhodnutia, návrh na vyslovenie neprípustnosti vstupu z 8.9.2015, vyjadrenie k protižalobe z 13.11.2014 a oznámenie - príspevok k plnomocenstvu z 5.1.2018 v sume 51.925,08 eura. Následne pôvodný správca uviedol, že popiera pohľadávku žalobcu ako veriteľa v sume 77.887,71 eura, teda v celom rozsahu.

Veriteľ PRO aukcie, s.r.o., Bratislava poprel pohľadávku žalobcu v celom rozsahu z rovnakých dôvodov ako správca.

Konateľ žalobcu vo vyhlásení z 29.1.2019 uviedol, že vo veci žaloby vedenej pod sp. zn. 7Cb/20/2012 pripravoval a právne služby s tým súvisiace poskytoval a osobne zabezpečoval advokát JUDr. G. zo spoločnosti žalobcu. K žalobcom predloženej e-mailovej komunikácii medzi N. V. a JUDr. G.. súd prvej inštancie konštatoval, že z nej nevyplýva akých úkonov, služieb a akej zmluvy sa týka.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 28 ods. 1 až 3, § 32 ods. 1 -3, ods. 5-7, ods. 9, ods. 11 - 21 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR), § 272 ods. 1, § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a uviedol, že v konaní bola spornou dôvodnosť žalobcom ako veriteľom prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní, či popretie žalobcom prihlásenej pohľadávky žalovanými bolo dôvodné.

Zastával názor, že žalobca dôvodnosť pohľadávky poskytnutím právnych služieb za sedem úkonov právnej služby - účasť na pojednávaníach v dňoch 21.1.2014, 13.3.2014 a 8.10.2014, účasť na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozhodnutia, návrh na vyslovenie neprípustnosti vstupu z 8.9.2015, vyjadrenie k protižalobe z 13.11.2014 a oznámenie - prísyp k plnomocenstvu z 5.1.2018 v sume 51.925,08 eura nepochybne preukázal.

Uzavrel, že úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zastúpenia z 15.12.2011 bol vykonaný pred uzavretím zmluvy o poskytnutí právnych služieb a žalobcovi by patrila odplata za tento úkon len v prípade, ak by právnym dôvodom prihlásenej pohľadávky bola dohoda medzi advokátom a klientom alebo nárok na tarifnú odmenu, ak k dohode nedošlo. Poukázal na tom, že v predmetnej veci právny dôvod žalobcom prihlásenej pohľadávky v sume 8.654,20 eura vrátane DPH nie je totožný s právnym dôvodom vzniku pohľadávky, ktorý uviedol žalobca v prihláške.

K ďalším dvom právnym úkonom - odvolaniu proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení a odvolaniu proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal dôvod vzniku pohľadávky. S odkazom na čl. III bodu 1 zmluvy o poskytnutí právnych služieb, v ktorom sú uvedené osoby oprávnené poskytovať úpadcovi právne služby, uviedol, že žalobca nepreukázal, že advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, s.r.o, ktorá tieto úkony vykonala, bola spolupracujúcim advokátom v zmysle citovaného článku zmluvy. Podľa súdu prvej inštancie vyhlásenie N. V. ani mailová komunikácia túto skutočnosť nepreukazujú a keďže žalobca nepredložil akúkoľvek dohodu medzi ním a advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & partners, s.r.o. preukazujúcu splnenie podmienok podľa čl. III. zmluvy, súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodné vypočuť k tejto veci žalobcom navrhovaného svedka p. V..

Z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené v I. a II. výroku rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v rozsahu 66% po odrátaní úspechu žalovaného v 34% priznal náhradu trov konania podľa miery úspechu vo výške 32%.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolaním napadol II. a III. výrok rozsudku, teda výrok, ktorým súd prvej inštancie jeho žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrok o náhrade trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, alebo aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/ a písm. h/ C. s. p. K nezohľadnenému úkonu právnej služby prevzatie a príprava veci žalobca uviedol, že pre zmluvu o poskytovaní právnych služieb zákon o advokácii ako lex specialis nepredpisuje písomnú formu, a preto bez ďalšieho nemožno obsah zmluvného vzťahu zúžiť iba na písomne vyjadrený prejav vôle. Navyše, žalobca predložil plnomocenstvo, ktoré jasne dokazuje, že k prevzatíu zastupovania došlo pred uzavretím zmluvy o poskytovaní právnej pomoci. Tvrdil, že v advokátskej praxi nie je výnimočným uzavretie zmluvy o poskytovaní právnych služieb v písomnej forme až nejaký čas po prevzatíu právneho zastúpenia, napríklad z dôvodu neodkladnosti niektorých úkonov alebo preto, že advokát sa chce s právnym prípadom oboznámiť a zvážiť prevzatie právneho zastupovania, resp. jeho podmienky. Považoval preto za formalistické tvrdiť, že písomne uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb sa nevzťahuje na úkon uskutočnený pred jej uzavretím, hoci je zjavné, že v tom čase advokát už bol splnomocnený klientom na právne zastupovanie. Žalobca uviedol, že plnomocenstvo je koncipované ako listina dokladajúca poverenie na zastupovanie, ktorá predpokladá existenciu dohody medzi splnomocniteľom a splnomocnencom a je vyjadrením určitého zmluvného vzťahu medzi nimi. Tvrdil, že ak by si takýmto spôsobom uplatnil odplatu za tento úkon v rámci náhrady trov sporu, súd by sa vôbec nezaoberal tým, kedy došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní právnych služieb a poskytovanie takéhoto úkonu by pri určovaní náhrady trov vzal do úvahy. Poukázal na predložení e-mailovú komunikáciu z rokov 2012 - 2013, z ktorej vyplýva vôľa žalobcu a úpadcu, že zmluva o poskytnutí právnych služieb sa má vzťahovať aj na právne služby poskytnuté pred jej podpísaním.

K neuznanému úkonu spísanie žaloby žalobca uviedol, že je bežnou praxou, že niektoré úkony podáva klient advokáta vo vlastnom mene, hoci celá listina o právnom úkone bola vypracovaná advokátom

a žiadny predpis nezakazuje, aby si žalobca uplatňoval odmenu za poskytnutie právnej služby - vypracovanie kvalifikovaného právneho dokumentu. Tvrdil, že v takom prípade súd náhradu trov neprizná, nezbavuje to však klienta povinnosti za poskytnutú službu uhradiť odplatu. Zdôraznil, že v tomto prípade bola žaloba spísaná po uzavretí zmluvy o poskytovaní právnych služieb, čo žalobca preukazoval e-mailom z 31.1.2012, a teda sa na jej vypracovanie vzťahujú pravidlá zakotvené v zmluve. V tejto časti považoval žalobca rozsudok za nepreskúmateľný, pretože súd prvej inštancie vo vzťahu k úkonu právnej služby spísanie žaloby neuviedol žiadne právne hodnotenie a nezaoberal sa ním, čím súd porušil právo odpovedať na jeho relevantnú argumentáciu.

Žalobca uviedol, že obdobné závery platia aj pre úkony právnej služby uskutočnené pod hlavičkou Advokátskej kancelárie ECKER - KÁN & partners, s.r.o., pretože nie je ničím výnimočným, že z rôznych dôvodov sa určitý úkon podpíše iným advokátom ako toho, ktorý listinu o právnom úkone vypracoval. Subdodávka právnej služby ďalším advokátom sa v zákone o advokácii predpokladá a počítala s ňou aj zmluva o poskytovaní právnych služieb v čl. III. ods. 1 a žalobca doložil dobovú e-mailovú komunikáciu, z ktorej vyplýva, že takýto postup bol zvolený cielene a so súhlasom klienta - úpadcu. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zaujal názor, že žalobca mal preukazovať zmluvu medzi ním ako spolupracujúcim advokátom a Advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & partners, s.r.o., žalobca zastával názor, že táto skutočnosť je jasne preukázaná e-mailovou komunikáciou.

Žalobca zastával názor, že súd prvej inštancie nárok na zmluvnú odmenu za vypracovanie textu podaní advokátom posúdil nesprávne, jeho závery neobstoja v konfrontácii so žalobcom predloženým vyhlásením N.. V., ktorý uzavieral zmluvu o poskytovaní právnych služieb a potvrdil skutkovú a právnu interpretáciu rozhodujúcich okolností zo strany žalobcu, a to že vôľou zmluvných strán bolo, že podmienky zmluvy o poskytovaní právnych služieb sa vzťahovali aj na úkon právnej služby prevzatie a príprava vecí, že žaloba bola vypracovaná žalobcom, hoci bola podaná klientom vo vlastnom mene a podania podpísané Advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & partners, s.r.o. boli pripravené žalobcom. Žalobca zastával názor, že súd prvej inštancie svojvoľne a bez vysvetlenia interpretoval vôľu zmluvných strán spôsobom, ktorý je v zjavnom rozpore minimálne s ich úmyslom, ktorý v konaní žalobca riadne preukázal a súd prvej inštancie podľa žalobcu tiež nedostatočne vysvetlil, prečo na vyhlásenie svedka neprihliadal.

6. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za vecne správny a náležité odôvodnený a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil.

7. Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo doručené dňa 17.8.2019, nevyjadril.

8. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože nejde o odvolanie, na prejednanie ktorého je potrebné podľa § 385 C. s. p. nariadiť odvolacie pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolanie bolo podané len žalobcom a len proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolaním nebol napadnutý výrok I. rozsudku, v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť a nebol predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

10. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/ a písm. h/ C. s. p.

11. Inou vadou konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p. sa rozumie akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, predovšetkým porušenie procesných práv strany sporu (napríklad nesprávne vykonaná poučovacia povinnosť súdu, pochybenie vo vykonanom dokazovaní a pod.), ktoré nemožno podriaďiť pod ostatné odvolacie dôvody, ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p. je daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. K tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné, ďalej dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

13. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z § 191 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú a v konaní ani inak nevyšli najavo, alebo vtedy, ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo, alebo vtedy, ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo, vyskytne logický rozpor. Skutkové zistenie nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak sa týka takých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. je daný vtedy, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

15. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, správne odôvodnil nevykonanie žalovaným navrhovaných dôkazov, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením §191 C. s. p., na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebolo zistené, že by svojim procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

16. Správne, zákonné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku v napadnutom rozsahu a nie sú spôsobilé priviesť zmenu napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, doplnenie dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

17. Pohľadávky, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate, sa v konkurze uplatňujú prostredníctvom prihlášky (§ 28 ods. 1 ZKR), ktorej základné náležitosti zákon podrobne upravuje v § 29 ods. 1. Okrem iného prihláška musí obsahovať právny dôvod vzniku pohľadávky, teda všetky skutočnosti/skutkové okolnosti, na ktorých základe pohľadávka vznikla, napríklad zmluva, náhrada škody a pod. a k prihláške veriteľ pripojí listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti (§ 29 ods. 6 ZKR).

18. Každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie dlžníka, vyjadrení dlžníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlžníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov.

Prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva (§ 32 ods. 1 a 2 veta prvá ZKR).

19. Podľa § 32 ods. 6 ZKR veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

20. V žalobe sa veriteľ podľa § 32 ods. 14 ZKR môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

21. V konaní nebolo sporné, že žalobca v prihláške pohľadávky uviedol ako právny dôvod prihlasovanej pohľadávky zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorú žalobca a úpadca uzavreli dňa 10.1.2012. V špecifikácii právnych úkonov, ktoré mal na základe tejto zmluvy úpadcu vykonať, však uviedol aj úkony, ktoré správca podstaty úpadcu a aj súd prvej inštancie posúdili ako úkony, ktoré nevznikli na základe tejto zmluvy. S ich posúdením sa odvolací súd stotožňuje.

22. Možno prisvedčiť žalobcovi, že zákonnou podmienkou platnosti zmluvy o poskytovaní právnych služieb nie je jej písomná forma. Strany sporu však uzavreli túto zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a keďže aspoň jedna zo strán pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejavila vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme (§ 272 ods. 1 Obchodného zákonníka), zmluva pre platnosť vyžaduje písomnú formu. O vôli strán uzavrieť zmluvu len v písomnej forme svedčí aj čl. VIII. ods. 2 zmluvy, podľa ktorého aj akékoľvek zmeny alebo dodatky k tejto zmluve musia byť urobené písomne.

To znamená, že ak úpadca žalobcu samostatným plnomocenstvom zo dňa 15.12.2011, teda pred uzavretím zmluvy o poskytovaní právnych služieb, splnomocnil na jeho zastupovanie vo veci, v ktorej mal žalobca podľa zmluvy poskytovať právne konzultácie a zastupovať úpadcu v súdnom spore, a v zmluve nie je zakotvená žalobcom tvrdená vôľa zmluvných strán, že aj úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia sa považuje za úkon podľa zmluvy, potom tento úkon nemožno subsumovať pod zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Žalobcovi však nič nebránilo pohľadávku prihlásiť z iného právneho dôvodu.

23. Z tých istých dôvodov ani ďalší úkon právnej služby - vypracovanie žaloby nemožno posudzovať ako úkon vykonaný na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že zo žalobcom predloženého e-mailu nemožno bez pochybností vyvodiť, že sa týka práve žaloby, o ktorej konal Okresný súd Trnava pod sp. zn. 7Cb/20/2012, a to aj preto, že e-mail je zo dňa 31.1.2012 a v rozsudku zo dňa 29.10.2014 v uvedenej veci je v odseku prvom odôvodnenia uvedené, že návrh vo veci bol súdu doručený 7.9.2011. Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, a preto súd prvej inštancie dôvodne žalobu v tomto jeho nároku zamietol.

24. Ani žalobca nespochybnil, že úkony právnej služby odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení a odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania vykonala iná advokátska kancelária - ECKER - KÁN & partners, s.r.o., pričom - ako správne uviedol súd prvej inštancie, žalobca nepreukázal, že v rozhodnom čase bola táto advokátska kancelária spolupracujúcim advokátom žalobcu v zmysle čl. III zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Pokiaľ žalobca v odvolaní odkazuje na § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, citované ustanovenie umožňuje advokátovi v rámci svojho poverenia dať sa zastúpiť iným advokátom. Žiadnu substitučnú plnú moc pre advokátsku kanceláriu ECKER - KÁN & partners, s.r.o. však žalobca nepredložil a existenciu takéhoto zastúpenia nepreukazuje ani predložená e-mailová komunikácia.

25. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie v súlade s platnou právnou úpravou.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

27. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie a dovolanie nie je prípustné (§ 198 ods. 1 ZKR).